

— 54 —

(efter faldet) til henholdsvis 38, 20 og 22 favne (= ca. 75, 36 og 40 m.). Ifølge meddelelse for mange aar siden til mig fra gamle grubearbeidere, som i ungdomsaarene hadde arbeidet i disse gruber, skulde malmens tykkelse og jernprocent i flere av disse gruber ha været omtrent som i Gyldenløve-Antoinette, i denne grubes øvre del.

Hele dette felt vil vistnok i sin tid bli optat til drift ved en vertikalskakt et stykke op i det hængende for malmdraget (nogenlunde midtveis mellem Gyldenløve-Antoinette og Charlotte). Fra en ca. 100 m. dyp vertikalskakt kunde man med ort underfare alle de gamle gruberum.

Avstanden fra en saadan vertikalskakt til jernbanelinjen vilde ikke bli mere end ca. 150 m. Nogen betydelig produktion kan vistnok ikke paaregnes, men dog aarlig sandsynligvis omkring 10000 ton stykmalm plus slig med 55 à 60 pct. jern.

Der medtages nogen utdrag av mine tidligere notisbøker om Braastad 1882. Ved Egelands jernverk (dengang filial under Næs jernverk) anvendtes dels første sort malm med ca. 65 pct. og dels anden sorts malm med ca. 50 pct. jern, begge fra Braastad. Av den første sorts malm fik man litt mere end av anden sorts malm. Desuten smeltedes Klodebergmalm, som opførtes med 42 pct. jern. Ved i beskikningen at anvende halvdelen Klodebergmalm og halvdelen Braastadmalm (de ovennævnte to sorter i blanding) erholdt man av 100 ton malm 52 à 53 ton rujern.

Malmen fra Braastad kostet, levert ved Egelands jernverk (altsaa grubedrift plus kjørsel til Arendal, sjøtransport til bunden av Søndeledsfjorden og hertil nogen kilometer transport til Egeland) alt i alt ca. 12 kroner pr. ton.

Ved den høist beskedne produktion i 1906—07 regnedes de løpende grubeutgifter (administration og andre generalutgifter ikke medtat) til, i 1908 (ved ca. 2500 ton malm) kr. 5½ og i 1907 (ved ca. 1900 ton malm) kr. 8 à 8½, malmen levert skeidet paa grubebakken.